

„Panovník, který ve své zemi nerozpozná rodící se zlořády, nemá v sobě skutečné moudrosti.“ Niccolo Machiavelli

Životaschopná EU?

Jedině na základě dobrovolné spolupráce členských zemí

TÉMA MĚSÍCE

Napadá vás někdy otázka, jak je to možné, že se naše společnost dostala do situace, kdy máte dojem, že koráb neomylně a zjevně pluje vstříc útesu a ztroskotání, mnozí si to jasně uvědomují, mluví se o tom, a změna kurzu přesto není možná?

Tento jev je v současnosti patrný snad v každé oblasti našeho života, ať už se podíváme na finanční či politicko-správní systémy, lidskou spotřebu či ekologii. Jak jsme se do takového stavu mohli dostat?

Vedla k němu dlouhá cesta, sestávající z tisíce pomalých a nenápadných krůčků, z nichž mnohé samy o sobě vypadaly nevinně a jen mírně se vychylovaly za hranici toho, co bychom mohli nazvat přirozeným řádem či zdravým lidským rozumem.

Nejzřetelnější a hodně zásadní je samozřejmě oblast životního prostředí. Asi není třeba dlouze rozebírat závažnost situace, problémy ovzduší, klimatických změn, vysychajících či otrávených vodních zdrojů nebo mikroplastů, které postupně pronikají do naší potravy. Zoufalá paralýza a závislost lidstva na konzumu a hospodářském růstu, kvůli kterým tato sebedestrukce probíhá, je na tomto poli zcela zřejmá. V jiných oblastech jsou obdobné mechanismy méně zřetelné, přesto však o nic méně zhoubné.

Podívejme se na rovinu politicko-správní.

Dobrym – i když ne jediným – příkladem je fungování Evropské unie. Princip drobných a nenápadných, v konečném efektu do propasti vedoucích kroků je při bližším pohledu zcela zřejmý i zde, v tomto případě má dopady na obrovské společenství evropských zemí.

Evropská unie, dříve Evropské hospodářské společenství, přinesly Evropě společný obchod a spolupráci, což pomohlo po poměrně dlouhou dobu v Evropě udržet mír a prosperitu. Dábel se však přesto do jinak správné myšlenky vloudil. Mimo jiné třeba do způsobu fungování a struktury evropských institucí.

POKRAČOVÁNÍ NA NÁSLEDUJÍCÍ STRANĚ

AKTUALITY

ŠTASTNÉ A VESELÉ

Přejeme všem našim členům a sympatizantům pohodové a radostné svátky, naplněné klidem a mírem.

Kéž je to pro nás všechny příležitost k oddechu, odpočinku a načerpání nových sil v kruhu lidí nám blízkých.

Těšíme se na vás v novém roce.

ZE ŽIVOTA HNUTÍ

VÁNOČNÍ VEČÍREK HNUTÍ

7.12 2018 proběhlo poslední setkání letošního roku - Vánoční večírek Hnutí. Oficiální program byl tentokrát velice kraký - ohlednutí za minulým rokem a nastínění roku 2018. Poté jsme si již užívali neformálních rozhovorů a stolu hojnosti. A co že nás čeká v roce 2019?

- volby do Evropského Parlamentu
- ustavení odborných komisí v jednotlivých resortech
- založení nových krajských center
- setkání všech členů 2.-3.3. 2018

Všem členům je přístupný záznam informací z tohoto setkání.

Evropská komise, tedy de facto vláda EU, je útvar, který vzniká mimo působnost evropských voličů. Ti nemají žádnou možnost, jak jej odvolat.

Evropský parlament je sice volen přímo, má však omezené pravomoce a nemůže například odvolat Evropskou radu, která je zákonodárným orgánem, protože Rada sestává z členů, kteří jsou odpovědní pouze svým národním parlamentům. Národní systémy však nejsou nastaveny na kontrolu rozhodnutí, která představitelé vlády na evropské úrovni činí a politici za ně tedy nemohou být odvoláni.

Zapeklitá je i situace úředních struktur evropských institucí. Na pozice zdejších úředníků proniknou pouze pečlivě vybraní jedinci, kteří si pak svá privilegia a výnosné postavení velice střeží.

Ve struktuře je důležité dodržovat hierarchii, zavedené úřední postupy a pravidla. Tento systém se snahou podchytit a vyloučit (potrestat) jakoukoliv nedokonalost rozrostl do závažných rozměrů.

Vzniká tak komplexní organismus, jehož buňky přišly o své vlastní přirozené vědomí, které by je vedlo k tomu, aby působily ve prospěch vyššího celku.

Naopak se však tento mechanismus velmi hodí k šíření a realizaci jakýchkoliv pokynů nadřazené byrokratické hierarchie.

Tito lidé zároveň podléhají velmi silné sugesci, že ten jejich, unijní svět, je věčný a má vše pod kontrolou. Tento dojem je ale velice klamný - stejně jako by bylo klamné si myslet, že máme pod kontrolou životní prostředí, které systematicky narušujeme.

Můžete samozřejmě namítnout, že podobný fenomén lze pozorovat třeba i ve velkých nadnárodních společnostech soukromé sféry. To je bezpochyby pravda. Velké nadnárodní koncerny ostatně i v tvorbě evropských předpisů sehrávají svou roli, protože výše popsaný systém jejich účelům - ovlivňování legislativního prostředí EU - velmi nahrává.

Společný obchod či dotace zatím přinášejí blahobyt i mnohým občanům, ti pak EU blahořečí a zavírají oči nad cenou, kterou bude třeba zaplatit, až se systém zhroutí.

Tou jsou nedožité problémy, které v dlouhodobém horizontu přinesou dominantnost velkých hospodářských subjektů a zánik malých, neřízená migrace, prvky genderové ideologie či další narušení přirozených, zdravých evropských struktur, tradiční evropské společnosti a rodiny.

My všichni bychom si měli uvědomit, že pokud nemocný organismus neprojde hloubkovou transformací a vše poběží jako dosud, dojde dříve nebo později k jeho neřízenému kolapsu.

Spolupráce evropských států je přínosná a nutná, nesmíme si však nechat namlouvat, že je možná pouze dle stávajícího modelu EU, který je dlouhodobě neudržitelný.

Nezdravé struktury a postupy je třeba opustit a vrátit se k formě vyjednávání, kde členské státy nebudou do ničeho tlačeny, ponechají si svou suverenitu a občané tak budou mít opět přímější vliv i na evropská rozhodnutí. Tam, kde tomu brání smluvní ustanovení, je třeba právní texty změnit za souhlasu všech členských států. Lisabonská smlouva by měla být zrušena. Tyto změny možná působí na první pohled radikálně, nemáme však na vybranou. Pokud probíhá zhoubné bujení, je radikální řez na místě.

REBEKA (autorka si nepřeje uvést své jméno)

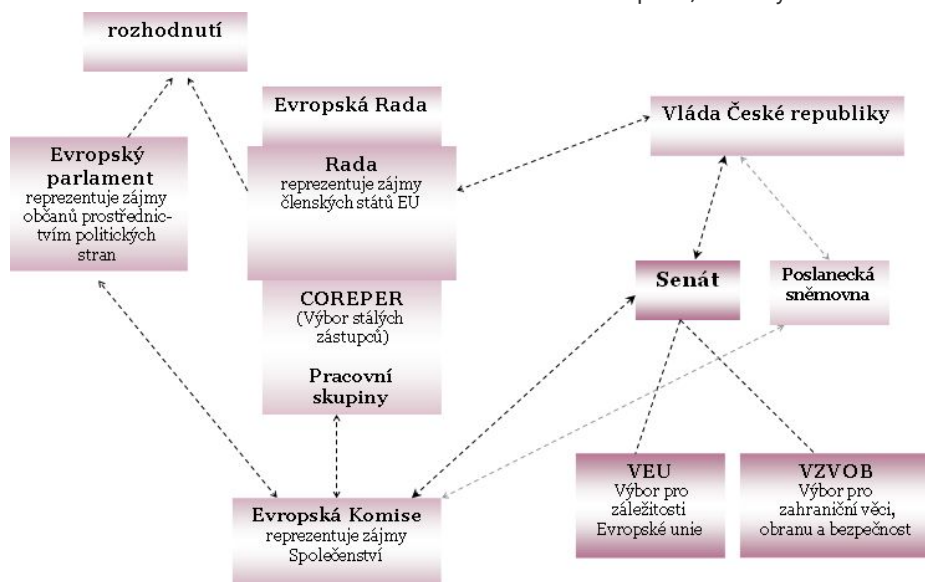
Z REGIONŮ

BUDOUCNOST MOBILITY

Vojtěch Drahoňovský, předseda libereckého kraje.

O plánování našich měst a pohybu v nich Chtěli byste žít jako v Dánsku a jezdit po městě především na kole? Zaparkovat, kde potřebujete? Nebo dojet ve svém okolí nakoupit či pouštět děti do okolí samotné? **To, jak se v malo- i velkoměstech pohybujeme a žijeme, je ovlivněno tím, jak města stavíme. Mnohé se dá změnit i v již postavených městech.** Dnes se poměr mezi motorovou a pěší/cyklo dopravou ve většině měst vychýlil výrazně k té motorové. Tomu jsme začali podřizovat i prostor - v mnoha ulicích a na náměstích jednoduše zjistíte, že co do plochy je to 70:30 ve prospěch motorové dopravy.

Dobrym filmem k nahlédnutí o tom, jak se nám lidem žije a především pohybuje ve městě, je snímek [Lidský rozměr](#)

Obr. Tvorba legislativních procesů v EU

Vše je jasně nalinkováno shora a ač se mnohdy jeví z pohledu zdravého lidského rozumu nelogicky, musí se z pochopitelných důvodů dodržovat. Ten, kdo se zde chce pohybovat bez narážení, se musí naučit úřední směrnice a vypnout vlastní iniciativu, logiku zdravého rozumu i zodpovědnosti, které se zdejšími pravidly mnohdy kolidují.

Díky tomu jejich pozice oproti malým a středním subjektům sílí a ačkoliv evropské instituce hrdě tvrdí opak, v konečném důsledku se v konkrétních případech většinou prosadí právě lobby velkých ekonomických hráčů.

Společný obchod či dotace zatím přinášejí blahobyt i mnohým občanům, ti pak EU blahořečí a zavírají oči nad cenou, kterou bude třeba dříve či později zaplatit.

KOMENTÁŘE

JSME PŘIPRAVOVÁNI NA ROZPOUTÁNÍ VÁLKY

Jan Dubanič, místopředseda Hnutí

Vlastně jde o jednu velkou manipulaci veřejného mínění. Pokud by chtěl někdo - ať již z jakéhokoliv důvodu - rozpoutat válku, musí být dostatečně silný vojensky i ekonomicky a v naší demokratické společnosti si musí na svou stranu získat veřejné mínění. Jak toho docílit?

Je třeba vytvořit představu nepřítele a pocit, že je společnost jednorázově či ustavičně napadána. Neméně důležité je navodit dojem, že nepřítel je jak vojensky, tak ekonomicky slabší, a proto přílišné obavy z konfliktu nejsou na místě. Nepřítel musí navíc zaútočit na něco, co je nám cenné. Třeba naši svobodu a demokracii.

V tomto světle je zřejmé, že jsme poslední roky sdělovacími prostředky na válku neustále připravováni.

Protivníkem je Rusko. Není náhodou, že se v mainstreamových médiích každou chvíli píše o tom, jak ovlivňovalo volby, podporuje nedemokratický systém, ruší signál GPS natolik, že to vede ke kolizi lodě s útesem, tráví své agenty, zkrátka řečeno, útočí na nás na všech frontách nejrůznějšími prostředky. Otevřeně se mluví o válce, naštěstí zatím pouze té informační či hybridní.

Uvažme, kolikrát naši spojenci vedli válečný konflikt s cílem svrhnout diktátora a nastolit na cizím území systém, který odpovídá našim představám o demokracii. Zasaďme si do tohoto kontextu to, jak se ve veřejném mínění soustavně buduje obraz Ruska jako agresora, který svou činností napadá naše demokratické volby, útočí na naše hodnoty a snaží se rozdělit společnost. Ohrožuje naši demokracii a svobodu, tedy něco, co je nám natolik cenné, že kvůli tomu bojujeme na cizích územích a byli bychom za to schopni prolévat krev.

V důsledku této rétoriky je dnes Rusko vnímáno jako natolik nebezpečný agresor,

že by dříve nebo později mohl přijít okamžik, kdy postačí zinscenovat provokaci nebo sabotáž za okolností, které poukážou na Rusko jako jednoznačného původce a sdělovací prostředky spolu s politiky začnou volat po odvetě.

Tentokrát však již nepůjde pouze o slovní osočování či ekonomické sankce, ale o regulérní válečný zásah. A občané, dostatečně zmasírovaní protiruskou propagandou, sami vystoupají na barikády a budou požadovat spravedlnost. Ne všichni, ale v každém případě ti, co už zapomněli na první i druhou světovou válku, ti, co si neuvědomují, že nejde jen o hru. A přesně k tomu dnes naše politické špičky a média směřují.

Ano, Rusko vede informační válku a je v tom bezesporu velice dobré. Na druhou stranu, pokud by mainstreamová média informovala objektivně a evropské politice by šlo jen málo co vytknout, ruská propaganda by neměla příliš velkou šanci na úspěch.

Pokud tu zároveň probíhá protiruská propaganda, která z veškerých neúspěchů EU viní Rusko, není situace líčena pravdivě a tím pádem z evropských problémů nelze vybědnout. Zároveň se tímto způsobem nabízí rozsáhlé pole působnosti propagandě proruské. Nechci zde nikterak hájit Rusko, ale představa toho, k čemu se cíleně schyluje, se mi vůbec nelíbí. Nechci válku. Přeji si žít v Míru a vzájemné spolupráci.

Podívejme se nyní na krásnou ukázkou výše popsané protiruské propagandy: Na info.cz byl 23.10.2018 uveřejněn rozhovor s Františkem Vrábelem, datovým analytikem ze společnosti Semantic Vision. Kdysi jsem se zamýšlel nad tím, jak to asi vypadalo za komunismu, kdy v médiích byly dělány čistě manipulativní rozhovory.

Tento rozhovor mi to ukázal. Na manipulaci je zákeřné, že se použijí data, která jsou pravdivá i ověřitelná, a ta se pak dají do souvislostí tak, aby jasně nebo v náznacích vyzněla určitým směrem a formovala světonázor čtenáře kýženým způsobem.

Celý článek najdete [ZDE](#).

ZAUJALO NÁS

BREXIT: POSLEDNÍ GESTO PŘED POPRAVOU

Alexandr Tomský

Zrada, kapitulace, mnichovanství ozývá se ze strany vášnivých zastánců brexitu a suverenity na adresu premiérky Theresy Mayové, jejíž zveřejněná dohoda, jakýsi brexit neexit s Evropskou unií spustila politickou bouři, jakou Británie od války o Suez (1956) nepamatuje.

Podepsala pokořující ultimatum a diktát na věčné vazalství a podřízení Bruselu, okupační podmínky poražené země, stěžují si konzervativní vzbouřenci. O věčnosti lze v politice silně pochybovat, eurozóna už opět stojí na pokraji recese a prostředky na nápravu strukturální krize má nevalné.

Celý článek najdete [ZDE](#).

DALŠÍ INSPIRATIVNÍ TEXTY:

- [Rekviem za 17. listopad](#) (E-republika, Václav Umlauf)
- [Využití a zneužití politické moci](#) (Literární noviny, J. J. Lew a R. Nephew)
- [Kdybys ses neučil tak dobře, nemusels bejt nezaměstnanej](#) (Markéta Šichtářová)
- [Karavana žvástů](#) (Novinky, Alexander Tomský)

A tentokrát i tip na dva filmy: [Toman](#) a [Zlatý podraz](#)

Oba dva filmy představují paralelu k dnešnímu dění - pohled na proměnu lidí z období 1. republiky, během druhé světové války až k nástupu komunismu.

Pohled na politické dění, odvaha a postupný přesun do odboje/disentu těch, kteří měli jiný názor než ten "oficiální".

SERIÁL

PŘIROZENÝ ŘÁD (3)
KRITÉRIUM INVESTICE

Jan Michael Kubín, Jaroslav Kuchař

Velmi často s pojmem PŘIROZENÝ ŘÁD operujeme. Co tím myslíme, a jak ho používáme? Popišme si ho jako sadu kritérií, pomocí nichž můžeme posuzovat nejrůznější témata, návrhy či události a určit tím jejich soulad či nesoulad s Přirozeným řádem.

Kritérium investice bychom stejně tak mohli nazvat kritériem "odpovědného vyhodnocování rizik" a zároveň "bez práce nejsou koláče". Vychází z poznání, že **získání výhod stojí na konci, nikoli na začátku opakovaně vynakládaného úsilí vedoucího k postupnému růstu uspořádanosti, přičemž pozitivní efekt není automaticky jistý.**

Jinak řečeno, růst uspořádanosti a odměna za něj (viz předchozí NOVINKY) může být pouze výsledkem plánované, systematické práce a směřovaného úsilí, vyžadující růst znalostí a dovedností.

Příkladem budiž investice do solárních panelů na rodinném domku. Zde zvažujeme minimálně ekonomický rozměr investice a její návratnost, přičemž klíčovými nejistotami je budoucí cena energií, počasí a reálná účinnost článků v delším časovém horizontu. Výši investice lze posoudit až na základě znalostí technického charakteru, například únosnosti střešní konstrukce, orientace střechy, napojení na interní rozvody, možnosti akumulace atd.

Nekalkulovatelnou složkou rozhodnutí o investici je také bezpečnostní pohled. V případě dlouhodobějšího výpadku proudu bude mít investor napájení pro alarm, čerpadlo vody ze studny, lednici...

Příkladem špatné investice na celospolečenské úrovni může být stav obranyschopnosti ČR, kde schopnosti a možnosti armády, stav připravenosti území a obyvatelstva do značné míry neodpovídá bezpečnostním rizikům, kterým je země vystavena.

Dalším příkladem špatné investice byla intervence ČNB do oslabení kurzu koruny, která možná měla krátkodobě pozitivní efekt na HDP, ale dlouhodobě podpořila nastavení naší ekonomiky v trendu země "montérů a skladníků".

REPORTÁŽ

VIA-HARMONIA

25 hodin Ticha pro Mír

Lucie Meškanová, 1. místopředsedkyně Hnutí

O víkendu jsme se zúčastnili první části akce Via-Harmonia. Od pátku 11.00 hodin do soboty 12.00 hodin jsme se na 25 hodin zastavili v tichém naladění. Jak to jde dohromady s politikou?

V současné době mnozí z nás nějakým způsobem vnímáme, že končí staré paradigma, a otevírá se nový prostor. Svět bojů, her na viníky a oběti už se naplnil. Stále více lidí si uvědomuje, že je třeba z této hry vystoupit a začít jinak. Aby se mohlo něco proměnit v našem společném prostoru, je třeba spojit síly a začít spolupracovat. Uvědomit si, že když se ztišíme a zastavíme, jde každému z nás o to samé. O život v radosti, sounáležitosti, o naplnění smyslem a Mírem.

Co se stane, když se ztišíme? Naše mysl se projeví ve své plné síle, a když vydržíme, otevře se před námi prostor Ticha. Je to zkušenost nepřenositelná a dotknout se jí může jen každý sám v sobě. Na začátku je vždy ochota dát Tichu cenu. Aby mohl nastat mír ve vnějším světě, musíme ho stvořit každý sám v sobě. Máme šanci vytvořit obrovskou vlnu sounáležitosti, která sjednotí celý svět a proměnit tak kolektivní vědomí, protože sjednocené vědomí mění osudové prostředí. Využijeme ji? My v hnutí Cesta jsme v důvěře, že mírovou cestu naplníme.

Více o akcích Via-Harmonia najdete [ZDE](#)

JAZYKOVÝ KOUTEK

MÍR

Podle Ottova slovníku je to „požehnaný a blahodárny stav tichosti a dobré vůle mezi lidmi, národy a státy jakožto opak sporů, různic a války“.

A kde je jeho původ? Viz skvělý popis Jaroslava Hrubého v knize *Listy z ruské vesnice (1905)*: Mír je tam shromáždění všech dospělých obyvatelů vesnice. To se konalo, kdykoliv bylo potřeba urovnávaní rozepře (i soukromé), znova dělení půdy, rozvrhování daně, trestání provinilce (opilce, zloděje, lenochy), ujednání se statkářem hromadné práce a mzdu za ně. Mělo naprostou autoritu, takže vyřizovalo věci bez průtahů a s konečnou platností. Všichni uposlechli jeho rozhodnutí... Obdobně, ač ne zcela stejně, tomu bylo v Řecku, u Indů, aj.

A protože Miru se účastní bez nucení, z pouhého vědomí společného zájmu, všichni dospělí muži i ženy, lze Mír chápat i jako obec, veškerenstvo - ač zprvu jen v místním měřítku.

Původní *mir* je tedy sněm obce. Mi bude starý kořen **mei*, znamenající vzájemný styk (jsou i jiné výklady).

Mír je tedy výsledkem vzájemného setkávání a dobré vůle urovnávaní spory ve prospěch celku.

HLEDÁME...

Kancelářské prostory v Praze

- ideálně dvě kanceláře s možností občasného využití zasedačky

Pro občasnou dobrovolnickou výpomoc:

- Pokročilého uživatele systému MAUTIC
- Pokročilého uživatele systému REDMINE
- Střihače a titulkovače videí

V případě zájmu pište na:

hkh@hnuticesta.cz